

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що день
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудня.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хару-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає злише
напопередне застережене.—

Реклямації неопечатаніє
вільні від порта.— Оголо-
шеня звичайні приймають-
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланим» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

В обороні чести і доброї слави.

Буває се в цілім світі, що політичну боротьбу веде ся не раз дуже остро і завзято побороє ся противника, однак в усім в певні границі і передовсім борба повинна бути ведена чесним оружжем, критика хочби найострійша і найгерпкійша повинна бути основана на правді.

Тимчасом в ч. 76. «Діла» появилася стаття п. з. «Самозванці», вимірена проти двох наших щироруских труженників п. Олександра Барвіньського і д-ра Кирила Студинського, котра небувалим доси способом представляє обидвох як би дійсних ворогів руского народу задля того, що зголошено їх кандидатури до держ. ради.

П. Олександра Барвіньського знаємо всі тут підписані в часті яко нашого товариша і співробітника на народно-рускій ниві від сорока літ, в часті яко нашого учителя, а знає його вся Русь по сей і по той бік Збруча. В школах за весь час свого учительства виховав він сотки свідомих і ревних людей, що нині займають важні народні становища. За час свого 20-літнього побуту в Тернополі потрудив ся з великою саможертвою для розбудження просвіти і організації всего північного Поділля, де заснував цілу сіть читалень і оживляв їх відчитами, де причинив ся до розвитку Рускої Бурси, до заснованя Рускої Бесіди, філії Просвіти, де в раді громадській перший заговорив рускою мовою (до того часу навіть радні Русини промовляли по польски) і зєднав собі загальне поважане та великий вплив в місті і в цілій окресности, так що кілька раз був там ставлений кандидатом на посла до союму і державної ради (навіть з міста Тернополя).

Але й тут у Львові мало що не 20 літ трудить ся так само невсипучо. Він же був одним з основників і головних робітників в «Правді» і в «Ділі», а досить переглянути бібліографію Ів. Ем. Левицького, щоби переконатися, кілько сей чоловік працював пером для наших всяких видавництв політичних, літературно-наукових, просвітних, шкільних. З кінцем 80-их років особисто навязав взаємини між Галичиною а Україною, з чого вийшла немала користь для нашого національного розвитку. Досить згадати видавану ним Руску Істор. Бібліо-

теку, Ілюстровану Історию Руси (про яку з признанем висловили ся професори унів. Антонович і Марквич а недавно Нечуй-Левицький), шкільні книжки, котрі відповідно сучасному розвитку поставили в гімназіях і семінаріях науку руского письменства. У виділі «Просвіти», Руского Товариства педагогічного (котрі його іменували почесним членом), в Науковім Товаристві ім. Шевченка, котрого в дійсним членом, і котре головню його заходами перетворено в наукове, вложив Барвіньський не мало своєї праці, а збільшене соймової підмоги для «Просвіти», для Руск. Товариства педагог., наділене сталою підмогою виділової школи ім. Шевченка і підмоги з сойму і з міністерства для Наук. Товариства ім. Шевченка, як і передача печатаня шкільних книжок руских (що разом з підмогами дає від кільканайцяти літ щорічно Наук. Товариству около 40.000 К річного доходу), сеж виключно лише осягнуто заходом Барвіньського.

А так само засноване катедри рускої історії в університеті (а в часті і другої катедри літератури), засноване гімназії рускої Франц Йосифа в Тернополі, кількох руских шкіл вправ в учит. семінаріях, сеж його діло. Яко член Ради шк. кр. пособляв немало рускому шкільництву, видвигнув чимало наших людей на становища і здержав не оден удар вимірений против руского шкільництва і учительства.

В соймі і в державній раді і в делегаціях в численних промовах в палаті і в комісіях не лише прояснив нашу народну справу, але виведяв численні позитивні придбаня, а коли рускі послы були приневолені вести тяжку борбу о Станиславівську гімназію, а в держ. раді о виборчу реформу і зазначити свою остру опозицію сецесією, Барвіньський ішов як і в інших справах солідарно з руским кльбом. Своім тактом і чистим характером умів собі здобути поважане посеред парламентарних стороництв і у правительства так, що не лише в соймі і держ. раді був референтом в бюджетовій комісії в важних справах, але тричі в делегації мав реферат бюджету Боснії, чим зложив докази потрібного знаня і іспит політичної зрілости.

А так само в своїм окрузі виборчим, в котрім являв ся частійше, як многі інші рускі послы, і то не лише в головних осередках, в Бродах і Камінці

струміловій, але й в Залізцях, в Радохові, в Буску, в Щуровичах, в Лопатині, в Реневі, в Білявцях, в Топорові, Станиславчику і ин., умів собі здобути прихильність у інтелігенції і селянства, а поборюваний хиба запамороченими противниками нашої народної ідеї тому, що все щиро й непохитно держав наш народний стяг. Очевидно в останних роках вже задля самого віку не міг так часто бувати в своїм окрузі, як давнійше.

Барвіньський дбав немало і о економічне подвигнене нашого селянства і міщанства (досить згадати значні підмоги для Райфайзенских кас з краювого фонду, до чого також причинив ся), тимто наше щиронародне духовенство і селянство та міщанство ставило його кандидатуру, а повторюване таких поговорів і сплетень, мовби то за него калічено і ковано руских виборців, що діяло ся при виборі Гневоша з пятої курії, є прямо несумлінною клеветою. Противно, заходами своїми навіть в справах особистих покривджених Русинів, що звертали ся до Барвіньського, поміг він соткам людей, а поліпшене долі вдів і сиріт по священниках та поліпшене долі нашого духовенства, се в значній часті його заслуга.

А при тій усій невсипучій праці знаходив ще Барвіньський стілько часу, щоби і в німецькім дневникарстві вивести руску справу перед широким світом (сеж признало свого часу навіть «Діло») а також в тім дневникарстві стати в обороні вязненої академічної молодіжи.

З такоюж напасливістю виступило «Діло» і проти проф. д-ра Кирила Студинського, котрий своєю пильною і безкористною працею у виділі товариства «Просвіта» яко редактор видань просвітних, своїми науковими виданнями в Наук. Товаристві ім. Шевченка і Академії Наук і на своїм становищі яко професор руского письменства здобув собі признане не лише в руских кругах наукових, але також у наукових поваг заграничних. А вжеж супротив нашої акад. молодіжи не лише яко професор, але особливо й в хвилі, коли она опинила ся недавно в такім страшнім положеню, показав ся справдешним приятелем і опікуном, чим зєднав собі у неї загальну любов і поважане, а яко член Ради шк. кр., в короткім часі умів нашому шкільництву й учительству стати не раз в добрій пригоді.

Колиж у нас так мало щирих і ре-

вних труженників на народній ниві, коли кожда одиниця робота повинна нам бути дорога, коли належало би як раз пригортати і гуртувати людей до спільної праці, чиж годить ся суцротити того накидати ся на честь і добру славу таких щирих труженників народних?! Наш народний обовязок наказує нам супроти таких напастей стати в обороні так тяжко покривджених і подати сі замітки до прилюдної відомости.

У Львові д. 19. цвітня 1907.

Тит Заячківський

радник ц. к. висш. суду кравого.

Теодиль Грушкевич

ц. к. висл. професор гімназії.

Іван Верхратський

ц. к. професор акад. гімназії.

О. Емилян Билинський

крилошанин Митроп. Капітули і Пралат,

О. Евгений Гувар

совітник консисторський, катехит учит. семінарії.

Володимир Лукчи Левіцький

ц. к. нотар в Вивниках к. Льв.

Д О П И С И.

Із Збаражчини.

(До чого веде наш народний розлад?).

Недавно відозвав ся в «Діло» б. посол п. Романчук, певно добрий знавець політичних відносин, про те, яких би треба нам послів. За ним промовив колишній посол др. Окуневський також в «Діло» і сказав гіркі слова перед лицем всего сьвіта до львівських провідирів і редакторів, як то они не уміють оцінити змагань таких мужів, як Романчук, Олесницький і ин. серед так трудних обставин, в яких приходить ся ділати нашим заступникам народу. Можна було сподівати ся, що чейже отямлять ся львівські політики в так рішачій хвилі як тепер. Аж тут знов висипало ся «Діло» на бувшого посла Барвіньського, як би найбільшого ворога руского народу. Отся чиста напасть заболіла мене і всіх тих, котрі тут на Поділю десятки років були живими сьвідками народної діяльности Барвіньського. Знає о тім добре і памятає до нині Збаражчина, Скалатчина, Тернопільщина ба й Тербовельщина! Кажє «Діло», що Барвіньський не їздить до виборців. Не знаємо о тім, чи тепер де їздив, чи поїде, але я добре се памятаю, як тут на цілім Поділю від села до села їздив Барвіньський (правда тоді був о двацять літ молодший, але робив се по перебутій тяжкій недужі), закладав читальні, мав відчити, не для мандату, а для просьвіти народу, так що й нині на цілім Поділю єго добре памятають селяни й міщани всюди, чи то в Староміщині над Збручом, чи в Збаражі, чи в Микулинцях або Тербовлі. А нинішня Тернопільська бурса, що так красно розвинула ся, чи мало вложив він там своєї праці, довів до купна дому, котрий тепер так розширено, що містить понад сотню селянських дітей? А філія «Просьвіти» в Тернополі, «Руска Бесіда» те головне огнище життя руского на Поділю, а руска гімназія Франц Йосифа в Тернополі, чия се діло?! Добре то тим львівским паничам вимахувати пе-

ром, грозити на всі боки, але нехай они покажуть, що они так важного і доброго для руского народу зробили? А коли «Діло» натякнуло о характері, то ми тут добре знаємо, що Барвіньського родина руска, єго діти виховані по руски, коли у инших голосних патриотів панує дома польщина, а того ніколи не забудемо, як єго жена пані Барвіньська виступала на перших руских концертах і вечерницях в память Шевченка, Косгомарова, на славній вандрівці академічній і при инших нагодах та одушевляла сотки руских селян своїм патриотичним співом. Він перший в раді міській в Тернополі почав промовляти по руски і тепер всі радні Русини говорять по руски. В того часу ожило наше Поділля, пробудило ся до нового життя. А ціле торжество прийнятя архієпископа Рудольфа в 1887 р. з виставою етнографічною умів Барвіньський так повести, що Поляки говорили: *wszystko było ruskie!* Єго характер цїнили тут і Русини і Поляки і лиш оден він умів з міста Тернополя в 1888 здобути понад 500 голосів при виборі до сойму, чого доси жадному рускому кандидатови не вдало ся. Як нестало в Тернополі Барвіньського, котрого все міщаньство з сльзми прощало, нема вже у нас на Поділю такої солідарности, такої народної праці. Колиб після того Барвіньський був навіть зовсім відтягнув ся від народної праці, то за те, що тут він вдїяв, годилоб ся єго поважати і оцінити, а не з такими поганями напастями кидати ся на чоловіка, котрий і для Львова і для цілого руского народу не мало положив заслуг. Нехай би кождий на своїм становищі десяту часть сего зробив, що Барвіньський, то ми инакше нині би стояли. А каяти так заслуженого чоловіка, як се роблять безнастанно львівські газети, така робота нагадує ту погану птицю, що власне своє гніздо каляє!

Старий Подольнин.

З над Стира.

(Хто киричить?)

Недавно виступило «Діло» дуже рішучо проти народної киричі, але єго власне поступованє хіба не причиняє ся до того, щоби народні наші сили лучити, а напротив лише розєднує і розбиває.

Тепер оно знов накинulo ся мокрим рядом на довголітнього народного труженника і посла Барвіньського. І за що? Що побіч д-ра Петрушевича сьміє виступати яко другий кандидат! Вжеж наш округ Сокаль-Броди-Зборів призначений для двох руских послів? П. Барвіньський не влазить в горіх д-рови Петрушевичу! Чиж може «Ділови», котре так нібито войовничо йшло проти москвофілів, мав би бути милійший др. Марков як Барвіньський? Кажє оно, що Барвіньський не ставав перед виборцями. Се явна неправда, бо може жаден посол не являв ся стілько разів на всяких зборах і справозданях в своїм окрузі, як Барвіньський. Нехай би «Діло» перевернуло давнійші свої річники, коли то ще оно не промовчуvalo або не перекучувало єго бесід в соймі і держ. раді, то побачилоб там, скілько

на тім правди. Ми тут добре знаємо, бо бачили Барвіньського по кілька разів не лише в Бродах і в Камінці струмільовій, але він бував і в Лопатині, і в Топорові, і в Залізцях, і в Реневі, і в Буску і в Радехові, в Щуровичах і в Білявцях та Лешневі. Що тепер не їздить так як редактор Гайдамаків, то правда, бож і вік на се і занятя инші єму не позваляють, але се хіба особиста злоба може щось таке видумувати, щоби Барвіньський провалив ся при всіх іспитах політичних! Він же йшов солідарно і в соймі, боров ся о Станіславівську гімназію і станув на чолі сєдєсиї, а робота власних наших людей дала нам відтак за Барвіньського Еффіновича! А в держ. раді вжеж там також ішов з иншими рускими послами солідарно, коли для змінених обставин руска сусільність станула опозиційно. Єго промови, котрі мимо мовчанки і крутанин «Діла» і «Свободи» нарід тут при нагоді віч дїставав в перекладах з стеногр. протоколів, єго реферати в держ. раді і делегациї чей можуть бути доказом, що він вже здав іспит політичний, коли тимчасом деякі нинішні кандидати можуть дістати похвали на вічах в Свободі, Ділі і Гайдамаках, а показати ся у Відні безязикими недоріками.

Але ми бачили Барвіньського в ріжних сторонах нашого округу не лише, як він киндидував або здавав справу з своєї діяльности, а також тоді, як наші сторони постигло нещастє повинь і виливи Стира (з того часу маємо єго заходами міст на Стирі, а перше перевозили ся поромом). Тоді то він обїхав всі місцевости Щуровичі, Грималівку, Станіславчик, Монастирок, Рожнів і ин., щоби дати зараду. І така поміч наспіла і з нагоди великої непороди і шкід елементарних градових, огневих. Так само як то чи ходило о будову школи, чи навіть о приватні справи, звертали ся селяни з успіхом до пос. Барвіньського. Тимто і сьвященики і поважні селяни осьвідчали ся за єго кандидатурою, виражали і устно і письменно свої признаня, котрі свого часу були оповіщені з всіма підписами в часописях Виринали і давнійше ріжні кандидатури, але на однім зборі сказав влучно оден селянин, що старий, випробований плуг певнійший, як новий і за тим голосом ішли люди. А се вже проста видумка, що ковано, та колєно людей за Барвіньського, бо се добре нам тут відомо, що се було при виборі п. Гневоша. Чи й тепер хочете такою поневіркою щирого прихильника народу допомогти до побіди польському кандидатови?! Може з високої політики дійшли вже до такого погляду, що ліпше Поляк, як свій?!

Довголітний виборець.

Подорож англійського короля.

Подорож англійського короля Едварда до Іспанії і до Італії заїтригувала весь сьвіт, а особливо викликала велике вражєнє в Німеч-

чині. Ось як описують телеграми сю коротку стрічу, яка збула ся передвчера в Гаєті:

Королівський яхт англійський Victoria and Albert в товаристві двох воєнних кораблів прибув до Гаєти о годині 10. рано, повитаний салвами армат. Орхестра відограла англійський гамн, король Віктор Імануїл підплив на своїм кораблі під англійський яхт і удав ся відтак на его поміст в товаристві міністра справ заграничних Тіттоніого. Оба монархи повитали ся сердечно, почім конферували з собою звиж 20 минут. Міністер Тіттоні відбув конференцію з супроводячим англійського короля секретарем державним Гордінгом. Зарав по конференції англійський король Едвард зложив візити італіянській королеві а король італіянський англійській королеві. О годині 11. англійський король удав ся на поміст італіянського корабля „Трінакрія“ і короткий час конферував з королем Віктором Імануїлом. О год. 12. на „Трінакрії“ відбуло ся свідане в честь англійської королівської пари. По сніданю обі королівські пари попрощали ся і о год. 2. по полудни англійський яхт відплив. Англійська королівська пара прибула вчера о годині 5. по полудни до Неаполя. З причини, що приїзд був цілком приватний, не було ні якого офіційального прийнятя.

Мимо короткості тих конференцій най-висших управителів обов держав, які в міжнародних союзах вележать до двох відмінних — коли не противних собі груп, приписують їм далекосягле значінє. Передовсім італійська праса зазначає з одушевленєм успіхи заграничної політики Італії в посліднім часі. В тім згляді згенція Стефаніого в Римі оголошує таке письмо: Зїзд англійського короля з королем італіянським, який відбув ся в праватній формі, є найліпшим доказом признаня личних симпатій, які лучать обох монархів. Зїзду не викликали політичні ціли, мимо того зробить він як найліпший вплив на так сердечні відносини між Англією а Італією. Зїзд обох монархів, котрих мирний настрої є загално звисний, представляє для цілого сьвіта підпору і запоруку мира. — Tribuna пише, що зїзд в Рапаллю, подорож італіянського короля до Греції і зїзд в Гаєті, то події, які дуже корисно сьвідчать о заграничній політиці Італії.

Натомість німецька праса, яка від часу мароканської справи і конференції в Альжезірас стала дужа зденерована і всюда вітрить інтригу проти Німеччини, ударила на великий алярм, що Англія збирає коаліцію для знищеня невігідного собі конкурента, яким є Німеччина. Причину до сеї поголоски дала ся обставина, що Еспанія порішила приступити до побудованя своєї флоты, якої брак вже давно давав ся їй відчувати. Що ті кораблі будуть будувати ся в Англії, се є тільки наслідок розвиненого там корабельно-будівничого промислу і квестією чисто торговельної натурї. Але німецькі політики дивлять ся на сю квестію инакше і вірючи, що скорше, чи пізнійше мусять прийти до сцисні межі обома конкуруючими „на морю“ державам трівожать ся ізоляцією Німеччини, та будучою трівкостію тридержавного союзу, коли Італія, зближена і так приятним відношенням до Еспанії, тепер вже навязує навіть безпосередні звосини з Англією.

Очевидно, що в сїх комбінаціях є багато пересади, бо від конвенціональної візити до загроженя тридержавного союзу так само далеко, як до виручки Англії еспанською Армадою, з якої ще ні один бельок не плаває по морю. Однак мимо сего подорож англійського короля викликала в Німеччанї багато злої крови не тільки в прасі, але і в парламенті, а як доносять, навіть в кабінеті і в найближшій окруженю цісаря Вільгельма.

Новинки.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Келестина; римо-кат.: Анзельма. — В понеділок: руско-кат.: Евсипія; римо-кат.: Сотера

і Коя. — В второк: руско-кат.: Терентія; римо-кат.: Войтіха еп.

— Співаник церковний для учительських семінарий і народних шкіл звістного нашого композитора о. радв. Матюка появить ся небавом накладом видавництва руских книжок шкільних і тим способом вдоволить ся давно відчуваній потреби, а наука церковного співу в народних школах і учит. семінариях займе відповідне нашому обрядови місце і становище. Співаник обнимає ціле наше богослужєне після церковних напівів уживаних здавна на Руси. Задля великого обєму і значних коштів накладу, а також ріжних опіній заводових знавців і сьвящеників пок. Тороньского, о. Стефановича і Гузара стрічало се виданє великі перепони, проволікало ся роками, так що знеохотило було і самого автора. Однак всі ті перепони і заходи повело ся неутимим заходам члена Ради шк. кр. Ол. Барвіньского успішно усунути і тепер Рада шк. кр. предложила міністерству просьв. виєсенє на печатанє сего Співаника. Будемо отже до кінця року мати се цінне виданє в школах.

— Реколекції для мужескої інтелігенції. Заходом Товариства св. Ап. Павла відбудуть ся під проводом Іх Ексцеленції Високопреосьв. Митрополита Андрея гр. Шептицького реколекції для мужескої інтелігенції в днях 22 (понеділок), 23, 24, 25, 26 і 27. цвітня с. р., що дня о 7. год. вечером, в церкві Преображеньській (Народного Дому) у Львові.

— Завтрішний концерт львівського „Сокола“ починає ся точно о 6. год. Білети продає до 11. год. рано „Сок. Базар“, а від 5. год. скарбник „Сокола“.

— Руский язик урядовий завели у себе дальше отсі громади: Остра (пов. Бучач), Явірник і Жогатин (пов. Добромил), Урож і Винники (пов. Дрогобич), Нестаничі (пов. Каменець), Гучвиці і Рябе (пов. Ліско), Судковичі (пов. Мостиска), Верхрата і Прися (пов. Рава руска), Насташин (пов. Рогатин), Мислів і Козина (пов. Скалат), Забереже, Добрівляни і Колодївка (пов. Станиславів), Лавочне (пов. Стрий), Будзин, Денява і Марківці (пов. Товмач), Волосянка велика і Волосянка мала (пов. Турка). Доси зголошено 1264 громад, які завели у себе руске урядованє. По повітам представляє ся число тих патриотичних громад в отсім виді: Рогатин і Тернопіль по 47 громад, Ліско і Сокаль по 42, Стрий 40, Самбір і Сянок по 37, Зборів 35, Борців, Горлиці і Мостиска по 33, Бібрка і Турка по 32, Збараж 31, Бережани, Бучач і Камінка по 30, Львів 28, Дрогобич 27, Підгайці і Перемишляни по 26, Косів і Цішанів по 25, Броди 24, Жидачів, Золочів, Коломия, Снятин і Товмач по 23, Богородчани і Станиславів по 21, Грибів, Калущ, Перемишль і Яворів по 20, Долина і Рудки по 19, Городок і Заліщики по 17, Скалат 16, Надвірна і Ясло по 15, Гусятин 14, Рава р. і Жовква по 13, Печеніжин 12, Ст. Самбір, Теребовля і Чортків по 10, Ярослав 9, Коросно 8, Добромил 6, Городенка 5, Березів 4, Новий Санч 2 і Стрижів 1.

— З ректорату львівського ц. к. університету одержуємо отсе спростованє: Подана в числі 78 в новинках вістка, що власти університетські приймають при вписах карти вписові виповнені по руски, є неправдива. Противно — згідно з обовязуючими приписами вимагають власти університетські точно, щоби карти вписові були виповнені по польски, однак не роблять молодіжи ніяких трудностей, сли она крім дат поданих в мові польській вписує такі самі дати також по руски. — *Gryziecki*.

— Що край то обичай. Буковинці уміють пошанувати своїх народних робітників. Черновецька „Буковина“ доносить мало що не в кождім числі про величаві прийнятя посольських кандидатів по ріжних місцевостях Буковини. Для приміру наведемо два такі уступи з „Буковини“:

„В четвер д. 11. с. м. — пише „Бук.“ — відбуло ся величаве віче в Вашківцях п. Ч. На сї збори вибрали ся з Чернівців панове послї: п. Николай Василько і п. Єротеї Пігуляк а також п. редактор Остап Луцький. По

дорозі витали дорогих гостей депутації від громад і від руских товариств. В Чорторії ждала на них бандерія „Січи“ і члени місцевої „Жіночої Громади“ — разом до 60 людей. Хлібом і солию привитав п. Николай Василька д. Гунька іменем „Січи“ і п. М. Блюх іменем тутешних Жидів. Бандерія чорторійської „Січи“ товаришила нашим дорогим гостям аж до Вашківців. В самих Вашківцях знов хлібом та солию, як велить старий, руский звичай, привитав п. Н. Василька начальник громади п. Балюшескул і відпоручник Жидів. На двірці вашківськїм відлими всіх визначних місцевих людей, як п. дідича Фрайтага, панотця Купчанка, п. нотара Стрийского а далі велике множество нашого народу. При візді до самого міста устроєно прегарну триюмфальну браму. Коли доїхали до неї панове послї, сейчас привитали їх вистріли з мездів, невмовкаючі оклики „слава!“ і нові промови, які іменем місцевих Русинів виголосив п. нач. каси. Г. Лисан і п. нотар Стрийский. Народу при триюмфальній брәмї було дуже багато! Представителі місцевих і сусідних товариств, члени вашківської „Жіночої Громади“ і члени трох „Січій“ (з Чорторії, Карпатчева і Вашківців) держали шпалір. До зібраного тут многотисячного народу промовляли панове: Василько і Пігуляк. Оба дякували за сердечне прийняте а п. Василько представив тут народови кандидата із вашківського округа п. Єротея Пігуляка. Потім бандерія Січові відвели гостей до „Рускої Бесіди“, де відбуло ся віче, на яке спрешено відпоручників із всіх громад вашківського судового повіта.“

Із Кичеря доносить „Бук.“: Дня 9. с. м. прибув до нас наш кандидат п. Спинул. На пристанку веліз. привитали его: пп. Вільгельм Марквичинський яко начальник громади, Ілюк надуч., Гадза із Мигучан начальник каси, Петро Стрільчук і Іван Бейко яко кошпий „Січи“. На вході села, коло церкви, очікувала ціла „Січ“ кичерска з прапором під командою осаула. Похід був дуже гарний. Сльоза закрутила ся не одному з радости, бачучи побіду над киринниками (кацапами, — Ред.). Коло школи очікувало много народа. Шкільна молодіж була уставлена в шпалір. Вистріли з мездів, „славно“ і „многая літа“ витали п. Спинула яко щирого борця народного. При вході до шкільного будинку привитав п. Турчак, яко голова надзорчої старшини, п. Спинула хлібом і солею. П. Спинул прийнявши дар дякував народови за так величаве привитанє; зачались передвиборчі наради.“

Найже тепер хто наведе бодай оден примір такого триюмфального візду руского кандидата на передвиборче віче в Галичині!

— Артистичні запомоги. Як що року так і на 1907 галицький сойм вставив в бюджет 6.000 К, які краввий виділ розділює яко одноразові запомоги межі петентів, котрі хочуть образувати ся на артистичнім поли. Сего року з 6.000 К краввий виділ уділив 18 петентам (в загальній квоті 2.400) запомоги на образованє в малярстві, 5 петентам (разом 1.600 К) на образованє в різьбарстві, 3 петентам на образованє в грі на фортепяні (разом 500 К), а 7 петентам на образованє в співі (разом 1.300 К), а 200 К лишилось певно в резерві. Удлені запомоги виносять: 1—700 К, 2 по 400 К, 1—300 К, 15 по 200 К і 8 по 100 К. З Русинів наділив кр. виділ лише одного, п. Василя Барвіньского, запомогою 200 К на образованє в грі на фортепяні.

— Важне для ветеринаріз. Міністерство рільництва надасть в 1907. році одну стипендію на подорожі в сумі 800 К лікарєви ветеринарі, котрий скінчив свої науки в Академії ветеринарії у Львові, в тій ціли, щоби ему дати можливість відбути бодай через два місяці подорож наукову в монархії або за границею і присвоїти собі знанє на поли господарської годівлі і удержуваня худоби. Хто би убігав ся о ту стипендію, мусить: 1) здати свої ригорози в згаданій Академії з відзначенєм; 2) відбути службу війскову; 3) предложити плян

подорожі і 4) зобов'язати ся реверсом, що придбане собі знане годівлі худоби буде в краю зужитковувати та що зложити короткий звіт о вислідах своєї подорожі наукової. Подана до п. к. міністерства рільництва з дотичними прологами треба вносити до 15. мая 1907. р. через ректорат Академії ветеринарії у Львові.

— **Засуд на сьвященика.** В Станиславові відбула ся карна розправа против о. Ізидора Бобикевича, пароха Саджавки, надвірнянського повіту, о обиду релігії. Наведемо тут навмісно справоздане дописувателя Kurjer lwowski ого, щоби уникнути всякого повору сторонничости. Акт обжалованя — пише Kurjer lwowski — представив справу в слідуючий спосіб. О. Бобикевич виступав остро против пиянства, на жаль безуспішно. В однім днї, в часі Різдва-них сьвят випито в Саджавці 300 літрів горівки. Дня 8. січня с. р. мало приступити богато парохіян до мированя в місцевій церкві. Сьвященик розпочав службу Божу, потім приступив до мированя людий, однак спостеріг, що тільки мале число парохіян приступило до того. Тож виступив на підвижене і виголосив проповідь, в якій остриями словами ганив всіх вірних, що на горівку мають гроші, а на мироване, за яке платять ся тільки 2 сот. від голови, жалують оплати. О. Бобикевич в сій проповіді відозвався до своїх парохіян „гній, шляк би вас трафив, грим з ясного неба вас би побив“ і т. д. після чого, зійшовши з проповідниць, при вході до царських воріт кинув хрестом понад вівтар з такою силою, що хрест, відбившись від противлежної стіни, упав на землю.

— По переслуханю сьвідків вируючий суд засудив о. Бобикевича на 3 дні строгого арешту без зміни на гривну. — Стілько Kurjer lwowski, тож тим більше обурюючим є поведене Słowa polsk-ого, яке п. в. „Безбожний парох“ описує широко цілу розправу, підносячи найдрастичнійші місця і генералізуючи сей факт в відношеню до цілого духовенства, яко „не відосібнений, овісім чимраз частійше(!) повторюючий ся доказ деморалізації(!) серед клиру, підданого під опіку львівської митрополії(!)“. Не перечеимо, що поведене о. Б. було не відповідне, але рішучо твердимо, що сей факт зовсім не належав перед суд, а що найбільше перед духовну власть, бо в поведеню о. Бобикевича є очевидний брак наміру обиди релігії, (обжалований боронив ся, що єму хрест вирвав ся в денервованю з руки, а він зовсім не мав наміру кидати ним) а противно він діяв в інтенції навернення не-поправних пияків, які сором приносять своему селу і цілому рускому народови. Іритація о. Б. не походила певно з хіпчивости о дохід, чей і найзавзятійший радикал признасть, що і кр. не є жадним доходом, а стане бодай зрозумілою тому, хто досьвідчив, як то тяжко часом промовити нашим людям до серця і розуму. Прецінь і сам Христос стратив терпелівість з жидами і коли не помагали всякі єго науки і аргументи, зловив за костур та прогнав ним зі сьвятині жидів. Чиж се була зобида сьвятині, чи радше оборона єї достоїнства? Надіємо ся, що внесене оборонцем о. Б-ча зажалене неважноти до висшої інстанції віднесе повний успіх, бо хотяй ужи-ане таких крепких слів в церкві до парохіян — як ми се вже зазначили — є менше відповідним средством уморальнюваня ледачих людий, то всеж таки ся справа не належить до суду, як пр. не потягають аж до судової одвічальности педагога, який стративши терпець з ледачими учениками, назве їх шибеничами тиграми, гвєвами і т. д.

— **До товаришів академиків.** З причини мого виїзду зі Львова прошу здержатись з присилками гроший на фотографії аж до дальшого оголошеня. — *Богдан Вахняник*, студ. Філь. Кампаня ч. 5.

— **Землетрясенє в Мексику.** Сейсмографи в європейських стаціях астрономічних в Люблянї, Полї, Гамбургу, Єні, Римі і т. д. зазначили дня 15. с. м. велике землетрясенє у віддаленю яких 8 до 10 тисяч кілометрів. І дійсно в

Мексику донесено, що того дня було там грізне землетрясенє, при яким мало згинути 38 осіб, а ранених було до 100. При тім землетрясеню виступила вода в ріках і позаливала великі простори землі. Сї дати ще не повні, бо ще не наспіли вісти з цілого округа. навіщеного землетрясенєм.

— **З Ярослава.** На „Руску Захоронку“ в Ярославі зволили ласкаво жертвувати. Впв: о. К. Селецкий з Жужеля 10 К, п. В. Яворский з Нового Санча 10 К, п-ві С. Лиднякова зі Львова 5 К. — Підписаний комітет складає Впв. жертводавцям на сїм місци як найсердечнійшу подяку так за ласкаво прислані лепти як не менше за так щирі і теплі слова желаня і заохоти до розпочатого діла За комітет о. К. Хотинецкий голова. А. Стрийский секретар.

— **Репертуар міського театру у Львові.** Нинї в суботу вечером: „Весела вдовичка“ оперетка в 3 д. Леона і Штайна.

В неділю по пол.: „Контюшок“ фантастичне видовище зі співами і танцями в 8 відслонях А. Валзеского; вечером: „Дон Паскаль“ комічна опера в 3 діях Довіцетия.

В понеділок: „Мари“ драма в діях Ібзена.

Посмертні [†]оловістки.

— **Маруса**, донечка Костя і Йосифи з Федаків Паньківських, упокоїла ся в Бозї дня 19. с. м. в 3. весні житя. В. І. п!

Телеграми

з дня 20. цьвітня 1907.

Прага. Президент міністрів бар. Бек конферував вчера з Баксою, проф. Масариком, членом палати вельмож проф. Графом, пос. Кафтаном, німецькими послами Шрайнером і Урбаном, з Пацаком, Крамаржом, Скардою і Герольдом. Потім бар. Бек відвідав кр. маршалка Льобковїца.

Презид. мін. бар. Бек виїхав до Відня, але поверне до Праги ще за теперішного там побуту цісаря.

Краків. Слухачі І і ІІ р. медицини застрайкували з причини браку місця в хемічнім і істологічнім інституті і неможливих задля того відносин в тих інститутах.

Наодна гостинниця

Готель, ресторація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали два 19. с. м.: К. Попович з Жовтанець, Юл. Олесницка з Переволоки, о. Вас. Николаевич з Ліска, др. М. Цетербавм з Болшовець, Мих. Луцкий з Луки, др. Евг. Петрушевич зі Сколього, Ольга Сзвицка з Черновець, др. Лев Когут з Черновець.

Colosseum

В пасажи Германів

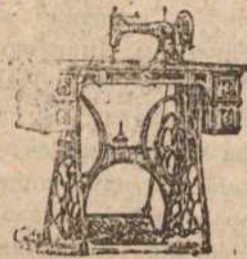
при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 30 цьвітня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Найбільший склад в краю

оригінальних машин до шитя і гафту, кравецьких і шевських та машин пончошковых.

Курс гафту безплатно
Приймає до направи

машини до шитя всяких системів.

Цінники даром і оплатно.

ЙОСИФ ІВАНИЦКИЙ

механїх і спеціяліст

Львів, Готель Жоржа.

(5-12).

Трета часть Проповідий

на неділі і сьвята цілого року о. Петра Білинського вже вийшли і можна дістати у автора в Зарваниці, почта: Вишнівчик, також в книгарні Інститута Ставроп. у Львові; в книганні Тов. ім. Шевченка у Львові; в книгарні В. Добошинського в Станиславові; в книгарні С. Комоневського (давнійше братів Яблонських) в Тернополі, по ціні 3 К за кожду часть.

Всілякі КУПОНИ

вильосовні цінні папері

виплачує без потрученя провізії або коштів

Контора виміни

п. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного

При нагоді побуту у Львові поручаємо і просимо не залишати відвідати робітні нашого Товариства.

Одиноке Товариство для розвою рускої штуки

у ЛЬВОВІ площа Бердардиньска ч. 8. (Краківський готель)

виконує у власній **Артистичкій різьб рско-позолотарській робіткни** по приступних цінах хороші, правдиво артистичні церковні предмети як: іконостаси, візгарі, ивоти, процесійні образи, проповідниць, рами до образів, всякі церозні образи і пр.

Народний стиль, народні мотиви, на жадане можемо примінити.

З замовленєм належить звертати ся просто до Дирекції Товариства

у Львові, пл. Бердардиньска ч. 8. (Краківський готель).

ПРОСИМО СПРОБУВАТИ.

Перед відданєм роботи просимо жадати від членів Товариства легітимації.

Товариство в жаднім случает не послугує ся агентами.

Всякі замовленя приймає і умови заклочує дирекція у Львові.